

**Miracvla Quæ Ad Invocationem Beatiss. Virginis Mariae,
Apvd Tvngros, Camberones, Et Servios In Hannonia; ac
Dominam Gaudiorum in Picardia vulgò Nostre Dame de
Liesse dictam effulsere**

Caoult, Walrand

Coloniae Agrippinae, 1607

Tres frates germani nobili loco ex Francia oriundi Ascalonem per
Sarracenos abducuntur, vbi eorum constantia diuersimo dè probata &
oppugnata, fortes & inuicti in fide perseuerant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59700)

B. MARIAE

EXHILARATRICIS, SI-

VE NOSTRAE DOMINAE GAV-

DIORVM VVLGO NOSTRE

Dame de Liesse dictæ, apud Picardos vera

terque admiranda Historia ex annalibus S.

Ioannis Ierosolimitani excerpta, ac per Fra-

tre[m] Iacobum Boissium eiusdem ordinis Pro-

curatorem Generalem composita, recenter-

que ex idiomate gallico in latinum cum qui-

busdam eiusdem Domine illustri-

bus miraculis traducta.

TRES FRATRES GERMANI NO-

bili loco ex Francia oriundi Ascalonem per Sarace-

nos abducuntur, vbi eorum constantia diuersi-

modè probata & oppugnata, fortes

& inuicti in fide perse-

uerant.

CAPVT I.

Vccedente Fulquetio An-

dino, Comite ab Edeffa in

regnum Ierosolimitanum

per obitum Balduini, huius

nominis secundi, soceri

sui,

L 3

sui, regni prædicti Regis & ordine tertij, salutis nostræ anno 1131, a recuperatione verò eiusdem per Godefridum Bulonium facta, anno 320. Aegyptiorum Califus urbem Ascalonensem vnde quaque munitissimam, viginti miliaribus ab Ierosolimis distantem, obtinebat: quia verò per eam, vi pote virique regno prædicto finitimam, patebat transitus simul & aditus ex Ierusalem in Aegyptum, inde factum est ut eandem ingenui comeatu, omnique armorum genere, ac præsertim validissimo militum præsidio præmunerit, quod singulo trimestri, ad maiorem loci securitatem, commutabat. Quò fiebat ut Christiani, cum itaque adiacentia loca continuis hostium excursionibus infestarentur, insolitisque prope modum bellorum tumultibus sine periculatione quaterentur. Quibus malorum ærumnis distressus Rex Folquetius occurrere volens, hisce regionibus diligenter ab ipso perlustratis, decrevit apud se ab imis fundamentis Bersabean civitatem, hodie Eidelem dictam, construere & reedificare quatuor miliarium spacio ab Ascalone solummodò distantem, quò sic barbarorum impiissimos fucissimosque conatus & audaciam reprimeret ac perfringeret. Quod expedire ad modum re ipsa completum est, ac sine mora executioni mandatum, prout necessitas ipsa nullam admittens moram perurgebat, breuique temporis spacio

locus

locus factus est p̄gualidus expugnatuq̄ue difficillimus. Rex seriò apud se perp̄ndens quãtopere expediret locum hunc fida custodia hostium incursiones tutum & incolumem conseruare, de fide virtutibusq̄ue Equitum Ierosolimitarum ordinis S. Ioannis (qui & hospitalitij nuncupantur) nunc verò Rhodiorũ vel Meliteorum, certus effectus cum esset, utpote qui in omnem rei euentum fidem generositatemq̄ue suam sæpius reipsa testatam fecissent, illud ipsum eundem permouit ut eorundem fidei tutelæ ac regimini locum prædictum committeret, quod anno 1132. accidit. Hoc autem lubenti animo acceptantes, continuis prælijs Sarracenos præsidariosq̄ue milites Scalonenſes laceſcebant, & cum eisdem strenuè ad modum decertabant. Verum quemadmodum belli euentus & exitus varij sunt, victoriæ inclementia sæpe vaga & volubili nunc in hanc nunc in istam partem variè propendente, dicti scilicet ordinis Equitibus sæpe victoriam reportantibus, quandoque verò etiam in manus hostium miserè prolabantibus, die quodam (prout rem enarrat Melchior Bandinius olim eiusdem ordinis Vicecancellarius) cum prædicti Equites proſolita innataq̄; audacia & animositate è supra dicto fortalino Eidalem proſiliſſent mensis Augusti ann. 1134. imperiũ in hostes facturi, ut armorum vi eosdem compellerent dimittere

L 4 spolia

spolia & pecora quædam, quæ à Sarracenis
 abacta & per eosdem Christianis ablata fue-
 rant, contigit eos per Sarracenos fugam si-
 mulantes dolosè in locum insidijs destina-
 tum pertrahi, in viam, dico, quæ Ascalonem
 perducit, & qua insidias illis posuerant. Dum
 verò ardore nimio eos persequerentur, sese
 vndequaque infinita Sarracenorum turba
 cinctos conspexerunt: quibus cum diu admo-
 dum strenuissimè se opposuissent vim vi-
 nimosè repellentes, tandem cò miseriarum
 deuenerunt, vt cogerentur (vt pòte qui multis
 partibus & numero & viribus essent inferio-
 res) eorum furori cedere, ita vt non sine ma-
 gna confusione receptui canerent. Vade factum
 est vt plurimi in eo conflictu caderent, alij
 vulnerarentur non pauci, & quidam ab-
 ducerentur captiui: in quorum numero fue-
 res fratres germani natione galli, & prædicti
 ordinis Equites meritissimi è dicecesi Laudu-
 nensi oriundi: quorum maior natu ab Epe di-
 cebatur danasty seu Dominus, secundus à
 Marchoinio, tertius verò nullius dominij ti-
 tulo erat insignitus: qui multis à se bar-
 baris partim fortiter expugnatis, partim vul-
 neratis, partim etiam trucidatis, & ipsismet in-
 dentidem varijs plagis ijsque adeò grauibus
 penè extinctis, vt cum cæteris fuga salutem
 querere non possent, tandem in manus hosti-
 um deuenerunt, Ascalonemque postea abdu-
 ci

Et sunt. Ex inde, sanitate recuperata, in pristinum statum restituti, ubi barbari, diligenti inquisitione facta, intellexerunt nomen gloriæque celeberrimam, quam heroicis factis & sanctis suis moribus consecuti fuerant, Carum transmissi sunt, quasi prædictæ victoriæ spolia nobilissima, Sultanoque oblatis, qui tunc temporis Aegyptum sub Califæ imperio administrabat. Dicitur autem Sultanus vultu admodum efferato eos excepit, aliud nihil eisdem promittens quàm sine mora ad mortis supplicium eos breui pertrahendos, propter detrimenda & incommoda non contemnenda quæ Domini sui Califæ subditis intulerant. Quibusdam inde præterlapsis diebus, suavis & mellifluis sermonibus eos è contra aggressus est, illis persuadere volens, ut fide religionisque Christiana abnegata, falsam superstitionemque Mahumeti legem vltro amplexarentur, magna eis & præmia & merita promittens personis & meritis eorum condigna. Ad quæ sic proposita, Equites constantissimè responderunt se verè fideles ac Christianos esse, patriaque ab eis liberè deserturum omnibus bonis & commoditatibus suis in Syriam commigrasse, ibique sacrum habitum & ordinem religiosorum sancti Iohannis ab Ierusalem suscepisse, non alium in finem, quam ut pio zelo vitam suam Christo deuouerent pro tuitione simul & dilatarione

L s fidei

fidei Christiana, ideoque magis quam antea
vnquam decreuisse, simulque paratissimos esse
se milles (si id possibile foret) emori, duraque
mortis tormenta quouis modo perpeti, quam
diris & iniquis eius petitionibus acquiescere
Sultanus, hoc audito responso, grauissime ira
incensus iussit eos asperrimis carceribus man-
cipari, quibus in custodiam Sarracenum que-
dam Christianorum hostem infensissimum
præfecit, & pro annonâ solum panem & a-
quam eis constituit. Veruntamen cum illud
vnum assequi magis magisque prætenderet,
vt captiui scilicet a sua sententia resillirent,
propositumque suum miserè mutarent, om-
nem nauauit operam, nullumque non mouit
lapidem vt pios Dei cultores faceret per apo-
stasiam impios fidei desertores. Quam ob-
causam peritissimos quosque totius Aegipti
Sacerdotes ac Marabutios (sic enim eos nun-
cupant) ad se euocari mandauit, quos in di-
ctorum Equitum carcerem misit hanc rem
expressè illis dans in mandatis, vt explora-
rent vtrum per artes & scientias suas diaboli-
cos modos valerent eos perducere ad fidem Ma-
hometanam. Ministri isti satanæ mandatum
hoc pro acceptissimo habuerunt, vtpote qui
pro certo sibi persuaderent se victoriam in
hoc conflictu reportaturos super vana sciētię
ostentatione & gloria, simul & blandis pro-
missis

missis honorificisque titulis, quos illis erant
proposituri, fundato. Denique (quod illis ad
præstandum maiorem addebat animum) quia
existimarent sibi negotium esse certamen-
que cum viris incundum, qui arma magis quã
litteras profiterentur. Verùm quemadmo-
dum Deus Optimus Maximus nunquam eos
deserit, qui spei suæ anchoram siacere in eo
constituunt, ex totoque cordis medullitio
eius opem piè implorant & experunt. Sic etiam
Equites ita corroboravit confirmavitque, vt
dictorum Marabutorum verbis sophisticis,
tanquam solidissimæ petræ ab alto firmiter
fundatæ, nullatenus permoueri potuerint,
sed è contra multo rubore suffasos ac deni-
que deuictos à se dimiserint. Qui Sultano po-
stèa retulerunt tantam Equitum esse constan-
tiam animique robur tantum, vt impellibile
foret eorum in credendo fidem contumere, ne
dicam labefactare. Quod ille subintelligens,
ita vehementer in Marabutos suos stomacha-
ri cœpit, talisque eum contra eos furor inuasit,
vt eosdem à se atrocibus & contumeliosis
verbis abigeret. Istud nihilominus minimè
eum retardauit quo minus impios suos co-
natus prosequeretur, verùm magis quàm an-
teà effervescentes die noctaque nihil præ-
ter ea medicabatur, quibus dictos Equi-
tes ad Mahomeisimum pertrahere pos-
set: Eoque insuper vesaniæ profectus pertri-

nax in suo sensu, vi (quo sic optata sine infelix potiretur) decreuerit media omnia & remedia humana quantumlibet detestanda & putenda adhibere. Erat autem illi filia nomine Ismeria adhuc iuuenula adeò naturæ donis exornata quam sui temporis vlla alia, ac in ijs quæ suæ religionis erant optimè edocta. Persuadebat autem ille sibi mediū istud maximè idoneum futurum, viamque sibi sic parandam iri, qua ad id quo tendebat commodè pertingeret, & qui omnibus alijs machinamentis nihil euincere potuerat, se dilectæ filiæ suæ Ismeriæ eximia pulchritudine, blandimentis & lenocinijs consecuturum sperabat, sic vt Equites, eius concupiscentia vanè illecti, facilè in eius sententiam irent, ac eius petitioni non grauatè acquiescerent. Furibundum hoc ac diabolicum contra naturæ legem initum à se consilium filiæ suæ aperire nec horruit nec puduit, eā sollicitas vt quod consulebat alacriter exqueretur, ad idque præstandum omnes quos poterat naturæ nervos ac industriam intenderet: imò, quod dictu audituque magis horrendum est, omnibus etiam Equitum petitionibus quantumlibet prauis & impudicis volens lubensque obtemperaret, cetera nihili faciēs modò in eisdem victrices palmas tandem reportaret. O enormen, ô brutalem & supra quàm dici potest, barbaram impietatem. Haud dubiè hoc

in ac

in negotio Sathan omnes ingenij sui vires technasque contulit. Nihilominus tamen cunctipotens Deus qui ex grauissimis peccatis sepe numero non exiguas suscitatur benedictiones, non solum modo voluit hac via & ratione ad fidei nostrae lumen heroissimam iuenculam pellicere: sed in super Equitum constantia & meritis Galliam nobilissimo pretiosissimoque donario ac pignore plane caelesti, cui simile nusquam habet, condécourauit: imagine videlicet miraculosa, quae etiamnum B. Mariae exhilaratricis titulo nuncupatur, & hoc quidem modo admirando, quem postea referemus.

*ISMERIA EQVITVM CARCEREM
ingressa vario conatur eosdem à Christiana
religione ad Mahumetanam
traducere.*

CAPVT II.

CVM Ismeria hoc à patre in execrandis mandatis haberet, desiderans illud ad patris beneplacitum exequi, sibi que in sua pulchritudine dicendique facultate non parum fidens, è vestigio ad carceres, in quibus equites detinebantur inclusi, festinans properauit: vbi blandè eis ab ipsa salute impertita, eisdem dixit se Sultani filiam, & quod commiserationis affectu erga eos per-

L 7 meta,